

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Idem iste, inquam, de voluptate quid sentit? Perturbationes autem nulla naturae vi commoventur, omniaque ea sunt opiniones ac iudicia levitatis. Praeterea et appetendi et refugiendi et omnino rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore. Nam constitui virtus nullo modo potest nisi ea, quae sunt prima naturae, ut ad summam pertinentia tenebit. Tu enim ista lenius, hic Stoicorum more nos vexat. Hoc enim constituto in philosophia constituta sunt omnia. Duo Reges: constructio interrete. Illa videamus, quae a te de amicitia dicta sunt. Id enim volumus, id contendimus, ut officii fructus sit ipsum officium. Ita credo.

Num igitur utiliorem tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? Ego autem existimo, si honestum esse aliquid ostendero, quod sit ipsum vi sua propter seque expetendum, iacere vestra omnia. Cur post Tarentum ad Archytam? Rhetorice igitur, inquam, nos mavis quam dialectice disputare? Me ipsum esse dicerem, inquam, nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem et satis firme conceptam animo atque comprehensam. Hoc simile tandem est? Hoc loco discipulos quaerere videtur, ut, qui asoti esse velint, philosophi ante fiant. Tum ego: Non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos, non quo illis admodum assentiar, sed pudore impediior; Sed quoniam et advesperascit et mihi ad villam revertendum est, nunc quidem hactenus; Fatebuntur Stoici haec omnia dicta esse praeclare, neque eam causam Zenoni desciscendi fuisse.

Tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincla concordiae. Nec enim ignoras his istud honestum non summum modo, sed etiam, ut tu vis, solum bonum videri. Nihil minus, contraque illa hereditate dives ob eamque rem laetus. Egone non intellego, quid sit don Graece, Latine voluptas? Tenesne igitur, inquam, Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum, quo putet omnia referri oportere? Saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; Quae tamen a te agetur non melior, quam illae sunt, quas interdum optines. Quid, si reviviscant Platonis illi et deinceps qui eorum auditores fuerunt, et tecum ita loquantur? Ergo et avarus erit, sed finite, et adulter, verum habebit modum, et luxuriosus eodem modo. Nescio quo modo praetervolavit oratio. Vide igitur ne non debeas verbis nostris uti, sententiis tuis.

Oculorum, inquit Plato, est in nobis sensus acerrimus, quibus sapientiam non cernimus. Quos qui tollunt et nihil posse percipi dicunt, ii remotis sensibus ne id ipsum quidem expedire possunt, quod disserunt. Longum est enim ad omnia respondere, quae a te dicta sunt. Sed non sunt in eo genere tantae commoditates corporis tamque productae temporibus tamque multae. Hoc loco discipulos quaerere videtur, ut, qui asoti esse velint, philosophi ante fiant. Quamvis enim depravatae non sint, pravae tamen esse possunt. Si est nihil nisi corpus, summa erunt illa: validudo, vacuitas doloris, pulchritudo, cetera. Deinde prima illa, quae in congressu solemus: Quid tu, inquit, huc?

Atqui reperies, inquit, in hoc quidem pertinacem; Vulgo enim dicitur: Iucundi acti labores, nec male Euripidesconcludam, si

potero, Latine; Certe nihil nisi quod possit ipsum propter se iure laudari. Nam prius a se poterit quisque discedere quam appetitum earum rerum, quae sibi conducant, amittere. Quae qui non vident, nihil umquam magnum ac cognitione dignum amaverunt. Ego autem tibi, Piso, assentior usu hoc venire, ut acrius aliquanto et attentius de claris viris locorum admonitu cogitemus. Tum ego: Non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos, non quo illis admodum assentiar, sed pudore impedior; Antiquorum autem sententiam Antiochus noster mihi videtur persequi diligentissime, quam eandem Aristoteli fuisse et Polemonis docet. Te enim iudicem aequum puto, modo quae dicat ille bene noris. Illa tamen simplicia, vestra versuta.